

for den konference, som vi altså ikke har i dag. Så vi står jo altså her for at udrede et forhold, som er uredt, en lov, som er vedtaget, og det skal vi så, om man så må sige, gøre i stedet for at få den konstruktive diskussion, der var lagt op til.

Det er sådan, at der bliver stillet en række spørgsmål i Finansudvalget, de spørgsmål vil jeg gerne være med til at stille, og de skal naturligvis besvares i overensstemmelse med sædvanlig procedure.

Jeg synes ikke, at man kan beskrive det her som en uvis situation, at der ikke er nogen, der ved, hvad der foregår. Det foregår inden for en bestemt ramme, det er i en bestemt sammenhæng, det er en engangforeteelse, og derfor synes vi, at den her procedure er tilfredsstillende, og at den fuldt ud dækker behovet for en beskrivelse af, hvad det er, der sker.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg kan forstå, at hr. Wedell-Neergaard gerne ville have siddet til en konference under behagelige former. Det kan jeg selvfølgelig godt se kunne være rarere, der kunne måske også være lidt mere varme på, og så kunne man få lidt god mad og sådan noget. Men det ville ikke give meget mening at bruge tid på at sidde og diskutere samarbejde og besvarelse af spørgsmål med et reelt indhold i svarene, når vi lige har været igennem et forløb, hvor det er ganske tydeligt, at flertallet bare lyngennemfører det, de gerne vil gennemføre, uden overhovedet at ville samarbejde og uden overhovedet at ville besvare spørgsmål med et reelt indhold i svaret.

Vi kan jo stadig ikke få reelle svar på de spørgsmål, vi stiller. F.eks. kan vi ikke få svar på, hvor mange medarbejdere der ville være tale om, hvis nu hele den besparelse, som man kræver ude i kommuner og amter, altså 3 mia. kr., bliver gennemført, ved at man skærer ned på service og dermed fyrer nogle medarbejdere. Man skulle ellers synes, at det var rimelig enkelt at regne igennem, hvor meget en gennemsnitlig medarbejder koster i kommuner og amter, og hvor mange medarbejdere der så går på ca. 3 mia. kr. Men ikke engang sådan et svar kan vi få.

Det er ikke lige noget, der fremmer troen på, at vi ville få noget konstruktivt ud af at sidde under behagelige former og diskutere.

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Jeg tror nu, at der ville komme meget konstruktivt ud af at tage en generel drøftelse om samarbejdet mellem Folketinget og regeringen, og det kan vi så forhåbentlig få gang i en anden gang.

Jeg synes, at når fru Line Barfod beskriver situationen som besparelser og afskedigelser, så er det ikke i overensstemmelse med sandheden. Vi er bare uenige om, hvad konsekvenserne af det her er, vi er bare uenige om, hvad det er, der sker. Vi forholder os jo til substansen og siger, at vi ønsker, at væksten i den kommunale økonomi er 0,5 pct. i reelle termer og ikke sådan, som kommunerne selv har budgetteret den, som ligger langt over målet.

Kl. 17.45

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Ja, det kan jo godt kaldes vækst og service og alle mulige pæne ord. Men når man har budgetteret og regnet med et bestemt antal ansatte til at udføre hjemmehjælp, tage sig af handicappede børn osv., og man nu får at vide, at man skal bruge færre penge, kan det ikke betyde andet, end at der i et eller andet omfang bliver færre mennesker til at udføre de opgaver, som man ud fra det budgetterede havde regnet med at udføre i 2006.

De 3 mia. kr. er jo ikke bare tal på et stykke papir. Der er nogle mennesker ude i kommunerne, der skal udføre nogle opgaver for nogle andre mennesker, der har behov for, at nogle tager sig af dem, og det her betyder jo, at et eller andet antal mennesker ikke skal udføre det arbejde, de ellers skulle have udført. Ellers giver det jo ikke nogen mening at sige, at der skal spares 3 mia. kr. i forhold til det, man har budgetteret med skulle anvendes i kommunerne og amterne i år.

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Jamen man har jo et ansvar over for den aftale, som kollektivet har indgået. Kommunernes Landsforening har lavet en aftale med regeringen, og den aftale omfatter rammerne for budgetlægningen.

Aftalen giver et budgetløft, der er taget højde for demografiske forhold, og der er drøftet engangsomkostninger osv. Alt det skal indarbejdes i de budgetter, man lægger, og så har man jo et ansvar for at sikre, at budgettet er i overensstemmelse med aftalen, og at man ikke overskri-